

Ændringer ikke helt falder sammen med de Motiver, der have været bestemmende for Mindretallets Tilræden, forbeholde vi os en mundtlig Motivering ved Sagens 2den Behandling.

Kun for to Punkters Vedkommende skulle vi her tillade os en Bemærkning. Naar Mindretallet i Nar har ment at burde slutte sig til et Ændringsforslag om at bevare Skattolben, da er Grunden hertil ikke blot den i Flertallets Betænkning fremhævede, at Ophævelsen af denne Told kun i ringe Grad vilde komme det almindelige Forbrug til Gode, men hvad vi særlig have haft for Øje er den Omstændighed, at Kullenes Frigivelse, saafremt der ikke samtidig skete en Nedsættelse af Tolden paa Fabrikvarer, vilde virke som en forøget Beskyttelse for Industrien. — Overfor Forslaget om Skibsafgiftens Ophævelse have vi ment indtil videre at burde forbeholde os vor Stilling. Vi erkende nu som før, at denne Afgift hører til de Byrder paa Handel og Omsætning, som burde fjernes; men det staar os foreløbig ikke klart, om det Skattebeløb, der her er Tale om at opgive, ikke kunde finde en endnu hensigtsmæssigere Anvendelse ved Nedsættelser paa andre Punkter.

Naar der i Lovforslagets § 1 er optaget en Bestemmelse om visse Nedsættelser paa forstellige Forbrugsartikler, hvilke Nedsættelser skulle træde i Kraft, efter at en Lov om Olskat er gennemført, da maa Mindretallet være enig med Flertallet i at fraraade en saadan Sammensmeltning af Toldloven med andre selvstændige Lovforslag.

Et tredje Mindretal (Madsen-Mygdal) gaar ud fra den Betragtning, at Toldbeskatning i det hele hviler paa et Grundlag, der ikke tager Sigte paa Skatteevnen. Som Følge deraf maa en hver som helst Toldrevision, der vil stille paa Skattebyrdens retfærdige Fordeling, med Nødvendighed kræve meget betydelige Nedsættelser paa almindelige Livsforbrødenheder og Forbrugsgenstande.

Det foreliggende Lovforslag vil efter Mindretallets Formening snarere forsøge end formindste Toldindtægternes samlede Beløb. At man foretager forstellige Omlægninger af Skatten fra en Position til en anden, og derved i adskillige Tilfælde overfører Skatten fra nogle til andre, er ikke i Stand til i det hele taget hverken at lette Skattebyrden for den almindelige Befolkning eller i nogen væsentlig Grad at bidrage til at tilvejebringe et retfærdigere Skattegrundlag.

Mindretallet finder derhos, at det i det andet Ting gennem en Række af Nar saa bestemt fremsatte Krav paa en udekket Nedgang af Krigsskattoldens Beløb er saa rimeligt og velbegrundet, at det vilde finde det uforsvarligt for sit Vedkommende at opgive dette, saa meget mere som det maa erkende, at de senere Aars stærke Stigning i Toldindtægterne gør en langt større Nedgang berettiget.

Mindretallet er dernæst saa fuldstændig enig i den Betragtning, som det andet Tings Flertal særlig i 1871—72 og flere Gange senere har gjort gældende med Hensyn til Beskyttelsestanken. Man har nemlig atter og atter udtalt, at Beskræbelse bør gaa i Retning af ikke at udvide den nuværende Beskyttelse særlig for Storindustrien, men derimod Tid efter anden at komme bort fra den, man allerede har. Mindretallet formener derfor, at det under ingen Omstændigheder bør tilraades at indføre ny eller forhøjet Beskyttelse, saaledes som det foreliggende Toldlovsforslag har flere Eksempler paa. Særlig er Beskyttelsen forkastelig, hvor den er til Fordel for Industriegrene, der kun repræsenteres af eet eller blot enkelte Firmaer eller Foreninger, da den indenlandske Konkurrence, der dog ellers i nogen Maade kunde tænkes at modvirke Beskyttelsen, derved i alt væsentligt vil være udelukket.